Om Vævning.

—o—

Det har glædet mig meget at læse Fr. Johanne Deichmanns lille Artikel om dansk Vævning i Nr. 20 af „Kvinden om Samfundet", da jeg i ganske særlig Grad er interesseret i Vævning baade set fra et økonomisk og kulturelt Synspunkt.

Jeg har nu i henved 20 Aar beskæftiget mig med Vævning og efter Evne arbejdet for at faa Kvinder til at forstaa, i hvor høj Grad det staar i en Kvindes Magt at skabe Hygge og Skønhed i Hjemmet gennem de smaa Midler, som Vævningen giver i Hænde.

Og jeg har haft Glæde af mange af de Kvinder, der har lært Vævning her, idet jeg har erfaret, at deres vakte Interesse for og Erkendelse af Vævningens Værdi ikke alene har ført til at give Hjem og Dragt et kønnere Præg, men været saa stærk, at de har været i Stand til at bibringe deres Mænd en klar Forstaaelse af det nyttige i at „lade Skytten gaa". Jeg kender endogsaa Hjem, hvor Manden — i Erkendelse af det økonomisk fordelagtige ved at bruge det gode hjemmevævede Tøj i Stedet for en lige saa dyr med lidet holdbar og tidt meget grim Vare — har givet Slip paa sin hidtil anvendte Aftenbeskæftigelse — Kortspil — og i Stedet sat sig til at træde Væven. Saadant hører selvsagt til de sjældent forekommende Tilfælde, men Eksemplet er godt og værd at anbefale.

Saa har jeg ogsaa uddannet en Del Elever, som har gjort Vævningen til deres Næringsvej. Og for de flestes Vedkommende har det lykkedes at tjene til Udkommet paa den Maade. — Og her staar vi ved Hjemmevævningens anden Hovedside: Vævningens ligefremme Rentabilitet, — det færdige Vævearbejdes Afsætning. — Ganske vist faar de, der væver til Salg, deres Arbejde afsat inden for deres lille Bekendtskabskreds, da de jo væver paa Bestilling, men de vil i de fleste Tilfælde kunne producere mere, end den lille tilfældige Kundekreds kan aftage, — og væve til Lager kan der jo ikke være Tale om, dertil savnes jo ogsaa Driftskapital. — Det hele bliver derfor præget af Formløshed og Tilfældighed. Der mangler System og den Støthed, der giver Tryghed i Arbejdet.

Kunde „Dansk Kvindesamfund" ikke her træde hjælpende til for at bringe Arbejdet ind under fastere Former og ind i mere systemfaste Forhold? Meget, meget vilde være vundet derved baade i ligefrem økonomisk Henseende og ogsaa i Retning af at støtte og udvikle den Skønhedstrang, som ligger i Kvindens Natur, — og som desværre altfor sjælden bliver hjulpet til Udvikling. — Forskellige Veje maa vel kunne gaas. Men her tænker jeg paa et tilsvarende Forhold i Norge, som maaske kan være et Fingerpeg. Der er det saadan, at hjemmevævede Ting, der ønskes afhændet, kan sendes til Udsalg, der er oprettet i de større Byer paa Foranledning eller ved Hjælp af det norske Husflidsselskab. Kunde noget lignende ikke forsøges her hjemme? — Eller kan der mulig findes noget bedre? — Blot noget saadant, der kan føre frem mod Virkeliggørelsen af de Ord i Fr. J. D.s Artikel: „En Væv i hver Kvindes Hjem" og bringe denne Virkeliggørelse i god Sammenhæng med det andet gode Ord i samme Artikel: „Forretning i Betydning af Fortjeneste er et godt og ærligt Ord".

Jenny Salling,
Væveskolen i Ribe.

Endnu engang „Janushovedet".

—:—

Atter har Janushovedet vist sig i Dagspressen, — det gaar med dette Hoved ligesom med den store Søslange; ligesom den var der, saa var den der ikke, og saa var den der alligevel. Det er denne Gang i »Lolland-Falsters Stiftstidende«, at Hovedet spøger. Vi behøver ikke at præsentere Lolland-Falsters Stiftstidende for vore Læsere, de vil sikkert bevare den i taknemlig Erindring fra Fællesmødet i Nykøbing 1911 paa Grund af dens udførlige og velvillige Referater af Mødets Forhanlinger, og allermest vil de erindre dens Redaktør, Hr. Reventlow, som ved det afsluttede Fællesmaaltid hædrede Dansk Kvindesamfund med en af sympatisk Forstaaelse præget Tale. Vi maatte nødvendig tro, at Lolland-Falsters Stiftstidende hverken savnede Kendskab til Dansk Kvindesamfunds Virksomhed eller Sympati for denne.

Intet skildrer derfor vor Forbauselse ved fornylig i samme Blad at finde følgende Udfald mod Kvindebevægelsen og Dansk Kvindesamfund:

»Det er forøvrigt ret forbausende, hvorledes Kvinder — ogsaa Valgretskvinder og Kvindesamfundsdamer — ogsaa paa dette Omraade (Syningens) har udbyttet deres Medsøstre.« — Og længere henne: »Der vilde forøvrigt her være en Opgave for de forskellige Kvindeforeninger — mere praktisk og mere nærliggende end meget af, hvad de ellers tager op. Thi det synes jo desværre at være en Regel, trods al Tale om særlige moralske Egenskaber, som Kvinderne efter Sigende skal føre ind i det offentlige Liv, at Kvinders Arbejde for Kvinder, er det, der betales daarligst, og i det hele regnes mindst.«

Det er unægteligt et ganske andet Ansigt Lolland-Falsters Stiftstidende her vender mod Kvindebevægelsen end det, vi husker fra Fællesmødet i Nykøbing, og da Bladet, saa vidt vi ved, ikke har skiftet Redaktør i de mellemliggende Aar, maa vi altsaa tro, at Hr. Reventlow ligesom hans Kollega ved »Hovedstaden« i Kvindesagen har et Janushoved, hvis ene Ansigt, ved Fællesmøder i Nykøbing F., tilsmiler Dansk Kvindesamfund og dets Forhandlinger, hvad enten disse drejer sig om Kvinders Valgret, eller Fabriklovens Beskyttelsesparagrafer, eller saa praktiske og nærliggende Ting som ubemidlede Kvinders Undervisning i Skrædder-syning og billig Madlavning, og hvis andet Ansigt i forblindet Iver efter at komme Kvindesagen til Livs istemmer »Hovedstadens« ugrundede og tilbageviste Beskyldninger mod Kvindebevægelsen for Ligegyldighed i et Spørgsmaal, som Dansk Kvindesamfund har taget op og ofret Tid og Kræfter paa længe før det faldt nogen Journalist ind at gøre det til Agitations og Underholdningsstof for sit Blad.

Ganske vist er der frit Slag paa Kvindesagen baade herhjemme og andre Steder, til Trods for Kvindevalgrettens fortsatte Sejrsgang, og der er ikke stort at risikere ved uden Skygge af Bevisførelse at udlevere denne Sag til et uvidende Publikums Forargelse. Det kunde da heller ikke falde os ind at vente Beskyttelse af noget Blad, men ét tør vi forlange: Redelighed.

Hvis ikke Kvindesagen helt skal forkludres i dette Land, maa vi forlange at vide, hvor vi har vore Venner, og hvor vore Modstandere. Vi er ikke tilbøjelige til at tro paa Søslan-